

بسمه تعالی
زندگینامه علمی

۱. مشخصات فردی

منصور میراحمدی، فرزند امیر، متولد ۱۳۴۷، کرمان.
استاد تمام گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشگاه شهید بهشتی.

۲. سابقه تحصیل

الف) دانشگاهی

- کارشناسی علوم سیاسی، ۱۳۷۴، دانشگاه باقرالعلوم (ع)
- کارشناسی ارشد علوم سیاسی، ۱۳۷۸، دانشگاه باقرالعلوم (ع)
- دکتری علوم سیاسی، ۱۳۸۳، دانشگاه تهران

ب) حوزوی

- حوزه علمیه قم، از سال ۱۳۶۳
- گذراندن ۱۰ سال درس خارج فقه و اصول و شرکت در ۵ مصاحبه علمی درس خارج

۳. سابقه تدریس

از سال ۱۳۷۹ در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری علوم سیاسی، در موضوعات:

- اندیشه های سیاسی در اسلام
- نظام سیاسی و دولت در اسلام
- اندیشه های سیاسی در غرب
- انقلاب اسلامی ایران
- تحلیل افکار سیاسی در ایران و جهان اسلام
- سیاست و حکومت در جمهوری اسلامی ایران

- فقه سیاسی
- زبان تخصصی علوم سیاسی
- اندیشه سیاسی اندیشمندان مسلمان
- جریان های فکری سیاسی در جهان اسلام

۴. سابقه مدیریت

- مدیریت گروه علوم سیاسی دانشگاه باقرالعلوم (ع) از سال ۱۳۷۹ تا سال ۱۳۸۲.
- مدیریت گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی از خرداد ماه ۱۳۸۵ تا شهریور ۱۳۹۱.
- مدیریت گروه فقه سیاسی پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۳.
- مدیریت قطب علمی مطالعات خاورمیانه و جهانی شدن در دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی از آبان ماه ۱۳۸۶ تا مرداد ۱۳۸۷.
- سردبیر مجله علمی پژوهشی رهیافت های سیاسی و بین المللی دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی از سال ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۳.
- رئیس انجمن مطالعات سیاسی حوزه علمیه قم از تیرماه ۱۳۹۲ تا تیرماه ۱۳۹۴.
- معاونت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه شهید بهشتی از اردیبهشت ۱۳۹۱ تا آبان ۱۳۹۴.
- معاونت فرهنگی، اجتماعی و دانشجویی دانشگاه شهید بهشتی از آبان ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶.

۵. سابقه تحقیق

- همکاری با پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی به عنوان مجری پروژه های تحقیقاتی و محقق و نیز عضو شورای پژوهشی از سال ۱۳۷۵.
- تحقیق انفرادی و همکاری با برخی مؤسسه های پژوهشی در انجام طرح های پژوهشی. فهرست عناوین کتاب ها و مقالات تحقیقی:

کتاب‌ها:

الف) انفرادی

۱. آزادی در فلسفه سیاسی اسلام، قم: بوستان کتاب، ۱۳۸۱.
۲. اسلام و دموکراسی مشورتی، تهران: نشر نی، ۱۳۸۴.
۳. مفهوم آزادی از دیدگاه مسلمان (ترجمه) قم: بوستان کتاب، ۱۳۷۹.
۴. سکولاریسم اسلامی؛ نقدی بر دیدگاه روشنفکران مسلمان، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۷.
۵. نظریه مردم سالاری دینی؛ مفهوم، مبانی و الگوی نظام سیاسی، تهران: دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۸۸.
۶. درس گفتارهایی در فقه سیاسی (منصور میراحمدی و دیگران)، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۹.
۷. اندیشه سیاسی آخوند خراسانی، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۹۰.
۸. ملاحظات بر چالش‌های فقه سیاسی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۲.
۹. قدرت، تهران: دانشگاه امام صادق (ع)، ۱۳۹۲.
۱۰. فقه سیاسی، تهران: سمت، ۱۳۹۵.

ب) گروهی

۱. زمینه‌های انقلاب اسلامی، قم: انتشارات ائمه، ۱۳۷۸.
۲. اندیشه سیاسی آیت الله مطهری، قم: بوستان کتاب، ۱۳۸۰. (به کوشش دکتر لکزایی)
۳. فرهنگ واژه‌ها، قم: مؤسسه اندیشه و فرهنگ دینی، ۱۳۸۱.
۴. اندیشه سیاسی در گفتمان علوی، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، چاپ اول ۱۳۸۴. (چاپ دوم ۱۳۸۵).
۵. روش‌شناسی در مطالعات سیاسی اسلام، دانشگاه امام صادق (ع)، ۱۳۸۶. (به کوشش دکتر علیخانی)
۶. روش‌شناسی در دانش سیاسی اسلامی، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۷. (به کوشش دکتر داود فیرحی)

۷. سیاست نبوی، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی واجتماعی، ۱۳۸۶. (به کوشش دکتر علیخانی)
۸. سیره سیاسی پیامبر اعظم، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۶.
۹. اندیشه سیاسی شرف الدین، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۷. (به کوشش محمد پزشکی)
۱۰. علوم انسانی و ماهیت تمدن سازی آن، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی واجتماعی، ۱۳۸۸. (به اهتمام علی خورسندی طاسکو).
۱۱. روحانیت و انقلاب اسلامی، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۹. (به اهتمام عبدالوهاب فراتی)
۱۲. اسلام و روابط بین الملل، تهران: دانشگاه امام صادق (ع)، ۱۳۸۹. (به اهتمام دکتر حسین پور احمدی)
۱۳. آفاق تمدنی انقلاب اسلامی، تهران: دانشگاه امام صادق (ع)، ۱۳۹۰. (به کوشش دکتر جلال درخشه)
۱۴. مبانی معرفتی تفسیر سیاسی قرآن کریم، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۹۳. (به کوشش ابوالحسن حسنی)
۱۵. اندیشه سیاسی اندیشمندان مسلمان، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی واجتماعی، ۱۳۹۲. (به کوشش دکتر علی اکبر علیخانی)

مقالات:

الف. علمی پژوهشی

۱. مبانی کلامی فقه سیاسی شیعه، آئینه معرفت، ۱۳۸۵.
۲. مناسبات قدرت و شریعت در سیره نبوی، فصلنامه علوم سیاسی، سال نهم، پائیز ۱۳۸۵.
۳. مقایسه ویژگیهای معرفت شناختی جریان های فکری سیاسی معاصر در جهان اسلام، فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، شماره ۸، زمستان ۱۳۸۵.
۴. زبان، عمل و اجتهاد در فقه سیاسی، فصلنامه سیاست، دوره ۳۸، شماره ۳، پائیز ۱۳۸۷.
۵. اجتهاد و مسأله مردم سالاری دینی در ایران معاصر، فصلنامه شماره ۳ پژوهشنامه علوم

- سیاسی، ۱۳۸۵.
۶. امامت و مؤلفه های دموکراسی، قبسات، شماره ۴۵، پائیز ۱۳۸۶.
۷. نظریه انتقادی نو، نظم مشورتی والگوی مردم سالاری دینی، پژوهشنامه علوم سیاسی، شماره ۹، زمستان ۱۳۸۶.
۸. بنیان های گسست از سنت در جریان نواندیشی دینی در ایران، (با همکاری آقای حمید سجادی) دانش سیاسی، شماره ۷، بهار ۱۳۸۷.
۹. مطالعات اسلامی و علوم سیاسی در ایران امروز، رهیافت های سیاسی و بین المللی، شماره ۱۶، زمستان ۱۳۸۷.
۱۰. ایدئولوژی سید قطب و اسلام رادیکال، (با همکاری آقای احمد مهربان) پژوهشنامه علوم سیاسی، زمستان ۱۳۸۷.

۱۱. The Theory of Islamic Governance in Ayatollah Khomeini's Political Thought , Journal of Shi 'a Islamic Studies, summer 2009, volume II, Issue 3, ISSN: 1748-9423.

۱۲. عدالت سیاسی در گفتمان اسلام سیاسی فقهاتی، (با همکاری اکرم شیری) علوم سیاسی، ۴۸، زمستان ۱۳۸۸.
۱۳. میر سید علی همدانی مروج تشیع در کشمیر (ایران صغیر)، (با همکاری عبد الرضا احمدی) شیعه شناسی، شماره ۲۸، زمستان ۱۳۸۸.
۱۴. گونه شناسی مواضع عالمان شیعی در قبال سیاست های مطلقه شبه مدرن پهلوی اول، (با همکاری حسن جباری) مطالعات انقلاب اسلامی، شماره ۱۹، زمستان ۱۳۸۸.
۱۵. درآمدی بر معنا و مفهوم قدرت در روابط بین الملل: روی کردی اسلامی، (با همکاری هادی آجیلی) رهیافت های سیاسی بین المللی، شماره ۱۹، پائیز ۱۳۸۸.
۱۶. امام محمد باقر (ص) و جدال های کلامی سیاسی عصر اموی، علوم سیاسی شماره ۵۰، تابستان ۱۳۸۹.
۱۷. الگوی نظری دولت مطلقه و پیدایی دولت مطلقه شبه مدرن در ایران، (با همکاری حسن جباری نصیر)، پژوهشنامه علوم سیاسی، شماره ۲۱، زمستان ۱۳۸۹.
۱۸. مسئولیت همگانی، امر به معروف، نهی از منکر و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، (با همکاری حسین جدی)، علوم سیاسی، شماره ۵۲، زمستان ۱۳۸۹.

۱۹. مردم سالاری دینی در اندیشه سیاسی آیت الله جوادی آملی، اسراء، سال سوم، شماره سوم، بهار ۱۳۹۰.
۲۰. انقلاب اسلامی ایران و بنیان های نظری الگوی مناسبات فرهنگی فرد و دولت، فصلنامه انقلاب اسلامی، ش ۲۷، زمستان ۱۳۹۰.
۲۱. نقش رویداد های سیاسی صدر اسلامی در شکل گیری نخستین مناظره های کلامی (مطالعه موردی سقیفه و جنگ صفین)، پژوهشنامه علوم سیاسی، زمستان ۱۳۹۰.
۲۲. فقه و امر سیاسی، دو فصلنامه جستار های سیاسی معاصر، ش ۳، بهار و تابستان ۱۳۹۰.
۲۳. نسبت اخلاق و امر سیاسی در منظومه فکری امام علی (ع) با رویکرد به کلام ۲۱۶ نهج البلاغه (با همکاری الناز پروانه زاد)، دو فصلنامه جستارهای سیاسی معاصر، ش ۵، بهار و تابستان ۱۳۹۱.
۲۴. آخوند خراسانی، فقه و امر سیاسی، فصلنامه سیاست، بهار ۱۳۹۲.
۲۵. تحلیلی بر اندیشه سیاسی فیلسوفان مسلمان (با همکاری علی خالقی) رهیافت های سیاسی و بین الملل، پائیز ۱۳۹۱.
۲۶. فقه روابط بین الملل، فصلنامه پژوهش های سیاست اسلامی ش ۴، زمستان ۱۳۹۲.
۲۷. مبانی فلسفی اندیشه های سیاسی در اسلام، فصلنامه سیاست متعالیه، ش ۱، تابستان ۱۳۹۲.
۲۸. نسبت سنت و تجدد در اندیشه سیاسی آیت الله مطهری، (با همکاری یزدان خالیدی پور)، علوم سیاسی، ش ۶۴، زمستان ۱۳۹۲.
۲۹. فقه فردی و فقه حکومتی؛ بایسته ها و کاستی ها (با همکاری نجفعلی غلامی)، سیاست متعالیه، ش ۴، بهار ۱۳۹۳.
۳۰. تحلیل مفهوم کرامت انسانی در اندیشه سیاسی شیعه (با همکاری محمد کمال گوکی)، پژوهشنامه انقلاب اسلامی، ش ۱۰، بهار ۱۳۹۳.
۳۱. امکان سنجی تحلیل پارادایمی در فلسفه سیاسی فارابی (با همکاری میثم قهرمانی)، پژوهش سیاست نظری، بهار و تابستان ۱۳۹۳.
۳۲. تحلیل گفتمان مناظره ها و مجادله های حضرت رضا (ع) با دگرهای گفتمانی (مبانی قرآنی کلامی ساخت مندی هویت اسلامی) (با همکاری امیررضایی پناه)، فصلنامه فرهنگ رضوی، ش ۱۴، تابستان ۱۳۹۵.

۳۳. جایگاه دانش سیاسی و مدیریت در علوم حکمرانی، (با همکاری علی میراحمدی)، پذیرش مقاله از سوی مجله مدیریت دولتی، زمستان ۱۳۹۵.
۳۴. اهمیت و نقش تفکر انتقادی در توسعه ی دانش سیاسی مسلمانان، (با همکاری عبدالرضا احمدی)، سیاست متعالیه، شماره ۱۴، پاییز ۱۳۹۵.
- ب. علمی ترویجی و تخصصی
۱. روش شناسی فقه سیاسی اهل سنت، فصلنامه علوم سیاسی، ۱۳۸۲.
  ۲. مفهوم آزادی در قرآن، علوم سیاسی، ۱۳۸۱.
  ۳. مفهوم آزادی در فقه سیاسی معاصر شیعه، علوم سیاسی، ۱۳۷۸.
  ۴. فهم اجتهادی شریعت و زندگی سیاسی، علوم سیاسی، ۱۳۸۳.
  ۵. اسلام و دموکراسی مشورتی، فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، ۱۳۸۳.
  ۶. سکولاریسم اسلامی؛ امکان یا امتناع مفهومی، رهیافت های سیاسی و بین المللی، شماره ۷، ۱۳۸۴.
  ۷. سکولاریسم اسلامی و مبانی معرفت شناختی آن، فصلنامه علوم سیاسی، ۱۳۸۴.
  ۸. آزادی و توسعه، فرهنگ اندیشه، ۱۳۸۲.
  ۹. جریان اصلاح طلبی دینی در جهان اسلام، فرهنگ اندیشه، ۱۳۸۲.
  ۱۰. نظریه مقاصد الشریعه در فقه سیاسی اهل سنت، فرهنگ اندیشه، ۱۳۸۴.
  ۱۱. علوم انسانی و جامعه دینی، مجله دانشگاه اسلامی، زمستان ۱۳۸۶. (علمی ترویجی)
  ۱۲. اصول و مبانی تربیت سیاسی در متون دینی، مجله راه تربیت، بهار ۱۳۸۷.
  ۱۳. گفتمان اسلام گرایی فرهنگی فتح الله گولن (با همکاری امیر رضایی پناه)، اطلاعات سیاسی اقتصادی، ش ۳۰۲، زمستان ۱۳۹۴.

۶. شرکت در همایش ، سخنرانی و کار گاه علمی

۱. ارائه مقاله در همایش "مردم سالاری دینی (۱)" با عنوان "مردم سالاری دینی؛ همنشینی عدالت و آزادی" در سال ۱۳۸۳.

۲. سخنرانی علمی در مرکز تحقیقات دانشگاه امام صادق (ع) با عنوان "ویژگی های معرفت شناختی فقه سیاسی شیعه و اهل سنت، در سال ۱۳۸۴.
۳. سخنرانی علمی در دانشگاه ناپل ایتالیا در جمع گروه شرق شناسی در سال ۱۳۸۵ با عنوان "نظریه حکومت اسلامی در اندیشه سیاسی امام خمینی."
۴. ارائه مقاله در همایش "سیره سیاسی پیامبر اعظم" با عنوان "مناسبات قدرت و سیاست در سیره نبوی" در سال ۱۳۸۵ در پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.
۵. ارائه مقاله در همایش "سیره سیاسی پیامبر اکرم" با عنوان "شورا و مشورت در سیره نبوی" در سال ۱۳۸۵ در دانشگاه امام صادق (ع).
۶. ارائه مقاله در همایش "سیاست در سیره سیاسی پیامبر اعظم" با عنوان "نظریه سکولاریسم اسلامی و ماهیت و ارکان دولت نبوی" در دانشگاه علامه طباطبایی در سال ۱۳۸۵.
۷. ارائه مقاله در همایش "مردم سالاری دینی (۲)" با عنوان "مردم سالاری دینی؛ امکان یا امتناع مفهومی" در دانشگاه شهید بهشتی در سال ۱۳۸۶.
۸. ارائه سخنرانی علمی در پژوهشگاه باقرالعلوم (ع) با عنوان "جهانی شدن و الگوی نظام سیاسی در جهان اسلام" سال ۱۳۸۷.
۹. ارائه مقاله در همایش "دموکراسی در ایران و اندونزی" با عنوان "مردم سالاری دینی در ایران"، در دانشگاه پارا مدینه در جاکارتا، سال ۱۳۸۸.
۱۰. برگزاری کارگاه آموزشی "جریان شناسی فکری سیاسی در ایران معاصر" در دانشگاه امام حسین (ع)، ۱۰ جلسه، نیمسال دوم ۱۳۸۸-۱۳۸۹.
۱۱. ارائه مقاله در اولین همایش نواندیشی دینی، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۸۷.
۱۲. برگزاری کارگاه دانش افزایی "اندیشه سیاسی اسلام و مبانی انقلاب اسلامی" در دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی (۹۱-۱۳۹۰) و دانشگاه علامه طباطبایی (۱۳۹۱) و دانشگاه شهید بهشتی (۱۳۹۱) و (۱۳۹۲) و دانشگاه شهید باهنر کرمان (۱۳۹۱) و (۱۳۹۲) و (۱۳۹۳) و (۱۳۹۴) و دانشگاه آزاد اسلامی واحد جنوب شرق (۱۳۹۲) و دانشگاه صنعتی شاهرود (۱۳۹۲) و (۱۳۹۳) و دانشگاه علوم پزشکی ایران (۱۳۹۲) و (۱۳۹۳) و دانشگاه فردوسی مشهد (۱۳۹۳) و دانشگاه هنر (۱۳۹۳) و دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۹۴.
۱۳. سخنرانی و ارائه مقاله در باره دموکراسی اسلامی در همایش اسلام و مدرنیته در نیجریه

در سال ۱۳۹۱.

۱۴. ارائه مقاله در همایش نگاهی دوباره به "بازخوانی اندیشه های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی شهید دکتر بهشتی" با عنوان نوگرایی دینی در اندیشه سیاسی دکتر بهشتی" ۱۳۹۲.

۱۵. ارائه مقاله در کنگره جهانی " جریان های افراطی و تکفیری از دیدگاه علمای اسلام" با عنوان " جریان تکفیری و سیاست خشونت"، قم: پائیز ۱۳۹۳.

۱۶. ارائه مقاله در همایش " مکتب امنیتی جمهوری اسلامی ایران" با عنوان " نسبت عدالت و آزادی در مکتب امنیتی جمهوری اسلامی ایران"، دانشگاه امام حسین(ع)، بهار ۱۳۹۴.

۱۷. سخنرانی در دانشگاه فدرال کازان روسیه با عنوان " اسلام و سیاست از دیدگاه جریان تکفیری"، پائیز ۱۳۹۴.